

ANEU MAR ENDINS

L'ecumenisme i la fraternitat dels cristians

Cada any durant el mes de gener se celebra la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Aquesta setmana comença el dia 18 de gener i acaba el dia 25, festa de la Conversió de Sant Pau. Un grup interconfessional prepara el tema general i proposa les lectures de la Bíblia i les pregàries per a cada un dels dies d'aquest octavari.

Enguany el lema i els textos els ha preparat un grup de treball en el qual hi havia representants de l'Església catòlica romana, de l'Església ortodoxa i de les esglésies veterocatòliques i protestants que són presents a Polònia.

El lema escollit per a enguany són les paraules de la carta de sant Pau als Corintis: «Tots serem transformats per la victòria de Nostre Senyor Jesucrist» (1Co 15,51-58). El text és una al·lusió a la Pasqua del Senyor i també fa referència al baptisme, sacrament que ens identifica i ens uneix a Crist i ens fa participar en la mort i la resurrecció de Crist. El baptisme és la base de la fraternitat entre els cristians, perquè entre les diverses Esglésies i comunitats eclesials hi ha l'acord de reconèixer la validesa del baptisme administrat per totes elles.

Aquest any que hem començat es compliran els cinquanta anys de l'inici del Concili Vaticà II, convocat i impulsat pel beat Joan XXIII i inaugurat el dia 11 d'octubre de 1962. Per a l'Església Catòlica el Concili Vaticà II va significar un gran impuls a l'esperit i al moviment ecumènic. Un dels decrets aprovats per l'assemblea tracta precisament de l'ecumenisme i comença amb aquestes paraules: «Promoure la reconstrucció de la unitat entre els cristians és un dels propòsits del sagrat sínodo ecumènic Vaticà II.»

In aquest mateix decret s'afirma que la santedat de vida i la pregària són el lema del moviment ecumènic. Hi ha unes paraules que mereixen ser recordades: «Que tots els fidels cristians recordin que promouran i fins i tot practican millor la unió com més s'esforcin per a viure una vida més pura segons l'Evangelí. Perquè com més estreta sigui la seva comunió amb el Pare, el Verb i l'Esperit, més fàcilment i de manera més íntima podran augmentar la fraternitat mútua» (*Unitatis redintegratio*, 7).

El Concili també diu que «aquesta conversió del cor i santedat de vida, juntament amb les pregàries públiques i privades per la unitat dels cristians, han de ser considerades com l'ànima de tot el moviment ecumènic i poden anomenar-se amb raó ecumenisme espiritual» (UR 8).

En aquest cinquantè aniversari del començament del Vaticà II, se'ns convida a donar gràcies a Déu pel llarg camí de la unitat recorregut fins ara i a posar la nostra confiança en Déu per al futur del moviment ecumènic, donant primacia a l'ecumenisme espiritual i a tot allò que pugui fomentar la fraternitat entre tots els cristians i els homes i dones de bona voluntat, encara que no comparteixin la nostra fe.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

900 aniversari de la consagració de l'església de Santa Maria d'Ègara

► El dilluns dia 2 de gener a la tarda es van dur a terme els actes commemoratius de la consagració de l'església de Santa Maria d'Ègara pel bisbe Bernat Guillem de Barcelona (2 de gener de 1112) i la instauració del Priorat de Santa Maria d'Ègara, dels canonges agustinians, sota l'autoritat de sant Oleguer. Mn. David Abadias, doctor en Història, pronuncià una conferència sobre *El Priorat de Santa Maria d'Ègara*. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, presidí les Vespres solemnes a la mateixa església de Santa Maria. *En la fotografia: L'altar de l'església de Santa Maria d'Ègara consagrat el dia 2 de gener de 1112.*

GLOSSA

Silenci, pregària... experiència

Un jove universitari de vint anys ha participat en una tanda d'exercicis espirituals amb altres joves, tot aprofitant cinc dies de les darreres vacances de Nadal. Recollint l'experiència, escriu: «Em vaig trobar fent exercicis perquè una amiga de la colla me'n parlà. Un cert interès ja el tenia, perquè feia més d'un any que em sentia força buit. Missa alguns diumenges —que s'anaven espaïant—, pregava esporàdicament i amb certa rutina, feia un voluntariat amb persones de la tercera edat... però em faltava alguna cosa. En determinats moments em preguntava pel sentit de la meua existència, veia que la meua vida cristiana estava aturada en la catequesi de confirmació i no sabia què fer, veia que els dubtes sovintejaven i no m'inquietava massa... Per altra banda, em sobtava el testimoni de fe d'algunes persones més grans que jo —el meu avi, per exemple— i alguns joves que conec i que s'ho prenen seriosament.

»Arribo als exercicis i, en la primera sessió, ens diuen que Déu ens busca i que obrir-se a Ell és fonamental... Tot ha anat bastant rodat. En un ambient de silenci (la família i els amics segur que no es creurien que he estat cinc dies callat) les xerrades, com a fil conductor, introduïen el tema a reflexionar i donaven pistes per al treball personal i facilitaven textos del Nou Testament i algun de l'Antic. Des-

prés, temps personal llarg —més d'una hora!— per pensar, reflexionar i pregar. Jo anava a una petita capella, d'altres a l'habitació... Posar-se davant Déu, demanar una bona estona de pregària, resseguir els apunts i els textos bíblics, pregària i acabar amb el pànostre. M'hi vaig posar a fons i no me'n penedeixo. Al vespre parlava, cada dia, una curta estona amb una persona de l'equip que donava els exercicis, el meu companyant, per contrastar el dia; aquestes converses m'han anat molt bé. Abans de sopar, la celebració de l'eucaristia recollia el dia. Tot plegat ha estat una molt bona experiència. Em queda clar que Déu, perquè ens estima, crida a seguir Jesús i a descobrir —discernir, deia el meu companyant— com ho ha de fer cadascú. Sóc ara en aquest interrogant.»

Aquest jove, seguint el mètode dels exercicis espirituals, ha viscut una experiència que l'ha ajudat a descobrir l'Amor de Déu i el què d'Ell l'allunya: el mal del món i el pecat personal. Aquesta experiència l'ha portat a conèixer més a fons qui és Jesús, el què deia i el què feia. L'ha fet estimar-lo perquè ens ha estimat fins a donar la vida i l'ha obert a descobrir la seva voluntat i a acceptar-la. «Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar» (Mt 11,28-30).

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació diaconal

Aquest diumenge dia 22 de gener, a les 18 h, a la Santa Església Catedral Basílica del Sant Esperit de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses conferirà l'ordenació de diaques als Srs. Mario Jurado Viceira, Joan Ferrero Mora i Francisco Javier Ondo Bindang, seminaristes diocesans de Terrassa.

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré.» Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda.» La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat.

▶ Salm responsorial (24)

R. *Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / Compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,29-31)

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,14-20)

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.»

Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Inmediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell.

Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús.

▶ Lectura de la profecia de Jonàs (Jo 3,1-5.10)

En aquellos días, vino la palabra del Señor sobre Jonás: «Levántate y vete a Nínive, la gran ciudad, y predícale el mensaje que te digo.» Se levantó Jonás y fue a Nínive, como mandó el Señor. Nínive era una gran ciudad, tres días hacían falta para recorrerla. Comenzó Jonás a entrar por la ciudad y caminó durante un día, proclamando: «¡Dentro de cuarenta días Nínive será destruida!» Creyeron en Dios los ninivitas; proclamaron el ayuno y se vistieron de saco, grandes y pequeños. Y vio Dios sus obras, su conversión de la mala vida; se compadeció y se arrepintió Dios de la catástrofe con que había amenazado a Nínive, y no la ejecutó.

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Señor, enséñame tus caminos.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 7,29-31)

Digo esto, hermanos: que el momento es apremiante. Queda como solución que los que tienen mujer vivan como si no la tuvieran; los que lloran, como si no lloraran; los que están alegres, como si no lo estuvieran; los que compran, como si no poseyeran; los que negocian en el mundo, como si no disfrutaran de él: porque la representación de este mundo se termina.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,14-20)

Cuando arrestaron a Juan, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios. Decía: «Se ha cumplido el plazo, está cerca el reino de Dios: convertíos y creed en el Evangelio.»

Pasando junto al lago de Galilea, vio a Simón y a su hermano Andrés, que eran pescadores y estaban echando el copo en el lago. Jesús les dijo: «Venid conmigo y os haré pescadores de hombres.» Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron.

Un poco más adelante vio a Santiago, hijo de Zebedeu, y a su hermano Juan, que estaban en la barca repasando las redes. Los llamó, dejaron a su padre Zebedeu en la barca con los jornaleros y se marcharon con él.

Jesús crida Jaume i Joan, fills del Zebedeu. Pintura de Marco Basaiti (any 1515), Kunsthistorisches Museum (Viena)

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

- **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): 2Sa 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30
- **dimarts**: 2Sa6, 12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-35
- **dimecres**: Ac 22, 3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / SI 116 / Mc 16,15-18
- **dijous**: 2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / SI 95 / Mc 4,1-20
- **divendres**: 2Sa 11,1-4a.5-10a. 13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34
- **dissabte**: 2Sa 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41
- **diu-menge** vinent, IV de durant l'any (lit. hores 4a setm.): Dt 18,15-20 / SI 94 / 1Co 7,32-35 / Mc 1,21-28.

Jesús comença la seva activitat a Galilea, després de rebre una crida (baptisme) i de discernir el seu camí (temptacions), quan Joan Baptista ja ha estat empresonat. Jesús predica la bona notícia de part de Déu: «la sobirania de Déu és a prop, canvieu de forma de pensar i tingueu confiança». El gran tema és que Déu és a prop. La sobirania de Déu no és una sobirania qualsevol sinó que apunta a una transformació del món en la línia del regnat de Déu en l'Antic Testament. Aquesta proximitat dinàmica de Déu es farà palesa al llarg de l'evangeli de Marc, precisament mitjançant l'activitat de Jesús. Vet aquí la bona notícia que Jesús ha vingut

a proclamar. És un resum de tot el que segueix en l'evangeli segons Marc.

Però el text d'avui té una segona part que és un seguici del programa de Jesús. La crida dels primers deixebles. Dues coses volem subratllar sobre aquesta narració de Marc (diferent de la del diumenge passat). Primer, que aquí la iniciativa és clarament de Jesús. En efecte, els pescadors estan atrafegats amb les seves tasques i Jesús, inesperadament, «tot passant vora el llac», els crida. Per tant, el seguiment de Jesús és una resposta a la crida.

Si analitzem la nostra adhesió a Jesús, la nostra fe, sempre anem a raure a una iniciativa de Déu. Pe-

rò hi ha una segona observació a fer: la fórmula «van darrera d'ell» és una imatge que prendrà cos en les narracions evangèliques. «Seguir Jesús» és no solament anar darrera de Jesús sinó fer el mateix que fa Jesús.

La categoria del seguiment és una formulació de l'adhesió incondicional a Jesús. El seguiment de Jesús subratlla la generositat de la resposta. Convé recordar que la fórmula «seguir Jesús» emmarca tot l'evangeli de Marc: comença per la crida al seguiment i es clou amb una crida a seguir Jesús a Galilea (1,16-20 i 16,7). És la crida que s'adreça al lector.

Oriol Tuñí, SJ

COMENTARI

Programa i seguiment

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

4. Els patriarques d'un nou poble universal

El text de Marc diu: «I en va fer dotze als quals donà el nom d'apòstols, perquè estiguessin amb ell i per enviar-los a predicar» (Mc 3,14). Primer, cal fer notar l'expressió «en va fer dotze», que ens sona insòlita. Amb aquesta manera d'escriure, l'evangelista adopta la terminologia que empra l'Antic Testament quan es transmet l'encàrrec del sacerdoti, i així dóna a la missió apostòlica un sentit de ministeri sacerdotal.

I després diu el nom de cadascun d'ells, com també Déu crida pel nom els profetes d'Israel; d'aquesta manera es dóna al servei apostòlic un doble sentit sacerdotal i profètic.

«En va fer dotze»: dotze era el nombre simbòlic d'Israel, el nombre dels fills de Jacob. D'ells van sortir les dotze tribus d'Israel, de les quals, després de l'exili, pràcti-

cament no va restar més que la de Judà. Així aquesta represa del nombre dotze és un retorn als orígens d'Israel i, al mateix temps, un signe d'esperança: tot Israel es refà, les dotze tribus es tornen a aplegar.

Dotze, a més del nombre de les tribus, és una xifra còsmica que vol expressar l'amplitud de tot el nou poble de Déu.

Els dotze es posen com a patriarques d'aquest nou poble universal que es fonamenta damunt els apòstols. En la visió de la nova Jerusalem de l'Apocalipsi, el simbolisme dels dotze pren la forma d'una imatge magnífica (Ap 21,9-14) que, a partir del que ha de venir, ajuda el poble de Déu pelegrí a entendre el present i il·lumina amb l'esperit de l'esperança: en la figura dels dotze s'enllacen passat, present i esdevenidor.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

Seis puntos para la buena acogida

1. Al atender a alguien, intentemos sonreír. Los entendidos dicen que para fruncir el ceño son necesarios 72 músculos. Para sonreír, tan sólo 14. Una pequeña sonrisa puede romper hielos y barreras.
2. Toda acogida requiere atención interior y exterior; amabilidad, disponibilidad. Entonces ganaremos —ambos— en calidad de vida.
3. Evitemos todo distanciamiento. Seamos personas cordiales. Una buena acogida es difícil de olvidar. Se recuerda siempre.
4. Al escuchar a otro pongamos todo el interés. Así, andaremos en el camino de la perfecta acogida, como lo hacía Jesús.
5. Procuremos ser útiles, solucionando sus problemas, —si está en nuestra mano. Demos afecto y ternura a quienes sufren y esperan algo de nosotros o de la entidad que representamos.
6. Decía el P. Sertillanges: «Amar no es buscar nuestro bien, sino querer el bien del otro.»

J. M. Alimbau

SANTORAL

22. ✠ Diumenge III de durant l'any. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

23. Dilluns. Sant Ildefons (†667), bisbe de Toledo, venerat a Zamora; sant Francesc Gil de Frederic, prev. dominicà i mr. a Tonquín (Indo-xina, 1745), nat a Tortosa; esposalles de la Mare de Déu; sant Agatàngel, mr.; sant Climent, bisbe i mr.; santa Emerecià, vg. i mr.

24. Dimarts. Sant Francesc de Sales (Savoia 1567 - Lió 1622), bisbe de Ginebra i doctor de l'Església, patró dels periodistes i els escriptors; Mare de Déu de la Pau (Ronda); sant Felicià, bisbe i mr.

25. Dimecres. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (*Fets* 9,1-22); sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. i mr.

26. Dijous. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (segle I); santa Paula (o Pola), viuda, deixeblla de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

27. Divendres. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535); sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les Teresianes (STJ); sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

28. Dissabte. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

Menos competitividad y más comunidad

En un retiro que di el mes de octubre del año 2008 en lituano, para los grupos de Fe y Luz y personas que querían integrarse en El Arca, una madre dio un testimonio muy conmovedor.

Quando su hija nació con una discapacidad, ella lo vio como una maldición. Si usaba el transporte público y la gente las miraba a ella y a su hija con curiosidad y hasta con rechazo, a veces sentía que ya no quería vivir. Pero un día entró en una iglesia donde vio a un grupo de personas, algunas de ellas con discapacidades, que estaban felices, se reían y bailaban. Era una comunidad de Fe y Luz. Después se unió a Fe y Luz, y lo que antes era para ella una maldición se convirtió en una bendición.

A muchos padres les parece que la discapacidad de su hijo es una maldición. A muchas personas en nuestro mundo les parece que la vida es una maldición. ¿Qué hace falta para que una maldición se convierta en una bendición? ¿No es esta la pregunta que nos hacemos todos? ¿Cómo podemos ayudar a crear comunidades que puedan convertirse en una fuente de bendición para quienes sienten que están viviendo una maldición?

La misma crisis profunda que vive nuestra sociedad podría ser una gran oportunidad para la humanidad. Esta maldición podría convertirse en una bendición... Juntos, no a través de la competición o la lucha, sino por medio del diálogo y la búsqueda en común, encontraremos soluciones, soluciones pacíficas. Y estas soluciones implicarán menos velocidad y movilidad y más interioridad; menos consumo y más relaciones; menos tecnología y más humanidad; menos dispersión y más unidad; menos competitividad y más comunidad; menos individualismo y más compartir y vivir juntos.

Jean Vanier
(*Escritos esenciales*, Ed. Sal Terrae)

ENTREVISTA

XAVIER MORLANS

Camins per a la nova evangelització

El prevere de Barcelona i professor de Teologia Fonamental de la Facultat de Teologia de Catalunya Mn. Xavier Morlans ha estat nomenat consultor del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització, dicasteri creat el 2010 per Benet XVI i que dirigeix l'arquebisbe Salvatore Fisichella. La Nova Evangelització serà, precisament, el tema del proper Sínode de Bisbes, que s'ha de celebrar aquest any. El 2002, Xavier Morlans va impulsar, amb un equip de laics, un catecumenat per a batejats que portava per títol *Tornar a creure*, i aquest nomenament representa per a ell «un reconeixement a tota una trajectòria pastoral molt pròpia de l'Església que camina a Catalunya, i especialment del clergat diocesà».

El seu nomenament és, sens dubte, un reconeixement a una tasca constant d'evangelització a través d'experiències diferents i molt atractives. El balanç és positiu...

La fidelitat al veure-jutjar-actuar que ja es troba a la *Gaudium et Spes* del Concili Vaticà II ens ha portat a cercar noves respostes per als nous signes dels temps com són unes generacions que ja no han sentit a parlar de forma empàtica de Jesucrist. Es tracta de convertir la dificultat en oportunitat.

Com resumiria la seva proposta per activar metodologies pastorals que condueixen a la reiniciació cristiana?

Amb quatre paraules: *testimoni* de vida i compromís —necessari però no suficient; *diàleg* que desvetlli el desig d'una vida més alta; *anunci* de Jesucrist com a proposta desbordant de Vida en abundància; i itinerari de *reiniciació* cristiana.

Quina va ser la seva aportació en la primera trobada del Pontifici Consell per a la Nova Evangelització celebrada a Roma?

Vaig proposar el reconeixement de l'eficàcia germinalment sacramental de l'anunci i el paper dels laics i laiques com a protagonistes d'aquest anunci. Esperem les aportacions del Sínode d'octubre 2012 sobre la Nova Evangelització.

Oscar Bardají i Martín

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 21, a les 12 h. Celebra la missa en ritu hispano-mossàrab a l'església de Santa Maria (parròquia de Sant Pere de Terrassa) en la festa de sant Fructuós, bisbe, sant Auri i sant Eulogi, diaques, màrtirs a Tarragona.

Aquest diumenge dia 22, a les 11 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Vicenç de Mollet en la festa del titular de la parròquia.

A les 18 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la Catedral i confereix l'Orde del Diaconat a tres seminaristes de la Diòcesi.

Dilluns dia 23. Visita Pastoral a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa.

Dimarts dia 24, a les 10 h. Presideix la reunió de rectors i formadors del Seminari de Catalunya i Balears a Barcelona.

A les 12 h. Presideix la reunió de delegats de Pastoral Vocacional de Catalunya i Balears a Barcelona.

Per la tarda. Visita Pastoral a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa.

Dimecres, dia 25, a les 19 h. Presideix la Pregària Ecumènica a la Catedral en la clausura de la *Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians*.

Dijous dia 26, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.

A les 20 h. Pronuncia una conferència sobre *La nova evangelització* a la Fundació Fe i Cultura, a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels de Barcelona.

Divendres dia 27, a les 21 h. Presideix l'Escola de Pregària per a Joves a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Dissabte dia 28. Visita Pastoral a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa.

Diumenge dia 29, a les 11.30 h. Celebra la Missa estacional a la parròquia de Sant Pau de Terrassa, iniciant la Visita Pastoral a aquella parròquia.

A les 17 h. Presideix la trobada de religiosos i religioses de la diòcesi, al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

▶ NOTÍCIES

Pregària per la Pau. El dia 1 de gener —Jornada de la Pau— a l'església parroquial de Sant Pere de Terrassa es va fer la *Vetlla de reflexió i pregària per la Pau*, promoguda per Justícia i Pau, amb participació de la comunitat evangèlica Bethel. El lema d'enguany va ser: *Educar els joves en la justícia i la pau*. Presidí la pregària Mn. Joan Làzaro, consiliari de Justícia i Pau a Terrassa.

Les relíquies de l'altar de Santa Maria d'Ègara.

El dia de cap d'any, a la tarda, es va fer la commemoració dels 400 anys de la troballa de les relíquies de sant Julià, sant Sever, sant Valentí i els sants màrtirs de Saragossa. Dipositades a l'altar de Santa Maria quan fou consagrat (any 1112), foren trobades per Mn. Joan Arnella en procedir a una reforma (1612). A l'església de Santa Maria, Mn. Antoni Deulofeu parlà dels goigs als sants màrtirs compostats l'any 1612; Mn. F. Xavier Aróztégui exposà la figura de Mn. Joan Arnella; la Sra. Rosa Baqués donà un testimoni sobre la parròquia en els darrers temps; Mn. Fidel Catalán parlà del sentit que les relíquies tenen per als cristians. Entre els parlaments es van intercalar peces musicals a càrrec de Jordi Figueras (orgue) i Maria Mateu (soprano).

▶ AGENDA

Acte ecumènic. Aquest dissabte dia 21 de gener, a les 17.30 h, acte ecumènic organitzat pel Moviment Ecumènic de Sabadell a l'església Baptista del Redemptor a Sabadell.

Trobada de religiosos i religioses de la diòcesi.

El diumenge dia 29 de gener, a les 5 de la tarda, al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès els religiosos i religioses de la diòcesi tindran la seva trobada anual, en la proximitat de la Jornada de

la Vida Consagrada. El programa és: Taula rodona, diàleg i celebració de l'Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe. El tema de la taula rodona és: *Com afrontar la nova evangelització des de la nostra realitat*. Hi participaran: el Dr. Antoni Bosch Veciana, professor de Filosofia; Mn. Emili Marlés, vicerector del Seminari Major; la Gna. Elisa Aymerich, carmelita descalça; i la Gna. Núria Casas, ODN, antiga delegada episcopal de Vida Consagrada de Terrassa.

▶ EN LA PAU DE CRIST

P. Francesc Abel i Fabre, de la Companyia de Jesús. Morí en la pau del Senyor a Sant Cugat del Vallès el dia 31 de desembre de 2011, als 78 anys d'edat, 51 de vida religiosa i 44 de sacerdoti. La missa de funeral es va celebrar el dilluns dia 9 de gener a l'església del Sagrat Cor de Jesús de Barcelona. El P. Francesc Abel va ser capellà del monestir de les dominiques de Sant Cugat del Vallès.

▶ ALTRES BISBATS

Presentació de la Bíblia Interconfesional. Dintre de la campanya *Cada catòlic con su Bíblia*. *La Bíblia: leer, pensar, orar cada día*, tindrà lloc la presentació de la *Traducción Interconfesional* (BTI), edició popular en castellà. Intervindran: Juan José Echeverría, coordinador dels projectes de la Societat Bíblica de España; Javier Velasco Arias, cap del Departament d'Animació Bíblica de la Pastoral del CEP; Quique Fernández, coordinador de l'Escola d'Animació Bíblica de Barcelona. El dilluns dia 23 de gener a les 19 h, al Centre d'Estudis Pastorals de les Diòcesis Catalanes (c/ Rivadeneyra 6, 3r, Barcelona). Aquesta campanya és una resposta a l'exhortació *Verbum Domini*, n. 115.

Encontre matrimonial. Encontre de cap de setmana, del 27 al 29 de gener, al Col·legi Sant Ignasi (Jesuïtes de Sarrià, Barcelona). Per a més informació i inscripcions: tels. 932 188 876 i 936 500 721, www.encontrematrimonial.org.

REMAD MAR ADENTRO

El ecumenismo y la fraternidad entre los cristianos

Cada año durante el mes de enero se celebra la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos. Esta semana comienza el día 18 de enero y termina el día 25, fiesta de la Conversión de San Pablo. Un grupo interconfesional prepara el tema general y propone unas lecturas de la Biblia y unas plegarias para cada uno de los días de este octavario.

El lema y los textos de este año han sido preparados por un grupo de trabajo en el que había representantes de la Iglesia católica romana, de la Iglesia ortodoxa y de las Iglesias veterocatólicas y protestantes presentes en Polonia.

El lema escogido para este año son estas palabras de la carta de san Pablo a los Corintios: «Todos seremos transformados por la victoria de Nuestro Señor Jesucristo» (1Co 15,51-58). El texto alude a la Pascua del Señor y hace también referencia al bautismo, sacramento que nos identifica y nos une a Cristo y nos hace partícipes de la muerte y en la resurrección de Cristo. El bautismo es la base de la fraternidad entre los cristianos, pues existe un acuerdo entre

las diversas Iglesias y comunidades eclesiales de reconocer la validez del bautismo administrado por todas ellas.

Este año que hemos comenzado se cumplirán los cincuenta años del inicio del Concilio Vaticano II, convocado e impulsado por el beato Juan XXIII e inaugurado el 11 de octubre de 1962. Para la Iglesia católica el Concilio Vaticano II significó un gran impulso al espíritu y al movimiento ecuménico.

Uno de los decretos aprobados por la asamblea trata precisamente del ecumenismo y comienza con estas palabras: «Promover la reconstrucción de la unidad entre todos los cristianos es uno de los propósitos del sagrado sínodo ecuménico Vaticano II.»

Y en este mismo decreto se afirma que la santidad de vida y la oración son el lema del movimiento ecuménico. Merecen ser recordadas estas palabras: «Recuerden todos los fieles cristianos que promoverán e incluso practicarán tanto mejor la unión cuanto más se esfuercen por vivir una vida más pura según el Evangelio. Pues

cuanto más estrecha sea su comunión con el Padre, el Verbo y el Espíritu, más íntima y fácilmente podrán aumentar la fraternidad mutua» (*Unitatis redintegratio*, 7).

Dice también el Concilio que «esta conversión del corazón y santidad de vida, junto con las oraciones públicas y privadas por la unidad de los cristianos, deben considerarse como el alma de todo el movimiento ecuménico y pueden llamarse con razón ecumenismo espiritual» (UR 8).

En este quincuagésimo aniversario del comienzo del Vaticano II, somos invitados a dar gracias a Dios por el largo camino de la unidad recorrido hasta ahora y a poner nuestra confianza en Dios para el futuro del movimiento ecuménico, dando primacía al ecumenismo espiritual y a todo aquello que pueda fomentar la fraternidad entre todos los cristianos y los hombres y mujeres de buena voluntad, aunque no compartan nuestra fe.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa